

det dog ikke umuligt, at Skoven kan blive forsvarligt behandlet, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det Stykke Skov, der ligger ude ved Frederiksværk, Tisvilde Hegn og Adserbo Plantage, er i en skandaløs Forfatning. Det er ikke Smaaating, det drejer sig om. Tisvilde Hegn har et Areal paa 2,400 Tdr. Land, og Adserbo Plantage er 1,100 Tdr. Land stor. Der har jeg gaaet alle Vegne, og hvor som helst man kommer, ser man faldne Træer, der enten ligger helt hentørrede eller er i Færd med at raadne, ingen fjerner dem. Overalt staar Træerne ganske tæt, høje Træer staar klistrede op ad hverandre, saa der mange Steder kun er 3—4 Tommers Afstand mellem høje Stammer. Derfor dræbes Træerne i umaadelige Masser, og ingen af dem trives rigtig, fordi de har Konkurrenten alt for tæt paa Livet. Mange Steder kan man gaa i Tisvilde Hegn og vade i Kvas paa en Alens Tykkelse, et stort, sammenhængende Lag. Hvis der endelig kommer en Skovarbejder for at arbejde i denne Skov, kan han ikke komme til, fordi Resterne af de faldne Træer hindrer ham i hans Arbejde.

Der er nu ikke Overflod af Arbejdere i Tisvilde Hegn. Hvis jeg ikke er helt fejl underrettet, vilde der alene i Tisvilde Hegn i et helt Aar kunne anvendes 50 Mand for at bringe Skoven i en forstmæssig forsvarlig Tilstand, og da jeg i Sommer færdedes der i 6 Uger, saa jeg siger og skriver een Mand i Arbejde. For uden det ringe Antal Arbejdsmænd — der kan jo nok være nogle flere, end jeg saa — er der nogle Hegnsmænd, men Hegnsmændene er, som alle i det høje Ting ved, delvis lønede med en Jordlod, og naar man har en Jordlod, elsker man jo sin Jordlod, og Følgen er, at Hegnsmændenes Interesse er henvendt blandt andet ogsaa paa Jordlodden. Endelig er der Skovfogder, og til at passe paa den mægtige Arbejdsstyrke er der ude i Tisvilde Hegn, saa vidt jeg ved, 4 Skovfogder. Det er vist ikke uoverkommelige Embeder. Hvis virkelig den Skov i Øjeblikket blev benyttet paa den Maade, den burde benyttes, vilde der kunne frembringes Brændsel i Mængde, samtidig med at der blev Arbejde til mange Mennesker, og i hvert Fald kunde dog Staten, den højtærede Minister,

rette vedkommende, tillade fattige Mennesker gratis at opsamlé det Kvas, der ligger paa Skovbunden, hvor som helst man kommer, men ingen maa tage det. Man kan nu ikke sige, at Finansloven ikke interesserer sig for denne Skov, for jeg ser, at der er tilkendt dette Skovdistrikt, hvori dog ogsaa Frederiksværkskovene er indbefattede, 6,450 Kr. til Kultur- og Planteskolearbejder og 2,640 Kr. til Skovforbedring. Det forbauser mig, for et Sted gik jeg forbi en Planteskole, og i denne var der kun ganske faa Bede, som var tilsaade med Gavntræsfrø, Naaletræsfrø, Resten af Planteskolen var Havremark eller Græsmark eller Ukrudtsmark. Der er altsaa god Brug for de Penge, Finansloven tiltænker dette Skovdistrikt. I Virkeligheden er Tisvilde Hegn en Urskov, Planterne saar sig selv, og alle Vegne rundt om gror de unge Planter op, Naaletræerne staar næsvist ogsaa paa Veje og Stier, hvor man skal færdes.

Der er her noget at gøre, og der er i dobbelt Forstand noget at gøre, for hvis Staten forstod sin Opgave, vilde den ude i Tisvilde Hegn frembringe noget aldeles enestaaende. Her er en Mulighed, som kun findes dette ene Sted i Danmark. Der eksisterer ikke en Skov i Danmark, som ved en Smule fremsynet Kunst kan tildannes til en Folkepark af samme Art, som Tisvilde Hegn kan blive det. Og det er ikke en daarlig Anvendelse af Skoven. Det ser vi for det første rent økonomisk, for der er af Statens Skove ikke nogen, der betaler sig saa godt som Lystskovdistriktet Klampenborg og Charlottenlund. Det er altsaa ikke en daarlig Forretning at gøre, men dernæst vil denne Tildannelse indeholde en æstetisk Opdragelse af Befolkningen, som man ikke skal se bort fra. Ude i Tisvilde Hegn er der en stor Rigdom paa Muligheder, idet der er Skov af alle Arter, Egeskov, Bøgeskov, gammel Birkeskov, Fyrreskov, hele norske Partier, for ikke at tale om alt det, som ligger ude ved Havet. Der behøves kun en lille Ting, en Jernbane fra Helsingør til Tisvilde, og øjeblikkelig har man dér Københavnerens fremtidige Lystskov. Et billigt Søndagstog, og Staten vil tjene dobbelt baade ved at skove i Tisvilde Hegn og ved æstetisk at udnytte et Stykke Dan-